

Xemeneia de la fàbrica de la colònia Valls de Torroella

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Colònia Valls de Torroella. Demarcació de Valls de Torroella
Emplaçament Carretera de Manresa a Solsona (C-55) sortida passat el km. 50 en direcció Valls de Torroella
Alçada: 313

Coordenades:

Latitud: 41.8467
Longitud: 1.72097
UTM Est (X): 393819
UTM Nord (Y): 4633546

Classificació

Número de fitxa 08229 - 511
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Mateu de Bages

Fitxes associades:

[Fàbrica de la colònia Valls de Torroella](#)

[Colònia de Valls o Valls de Torroella](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Suibirana
Data de registre de la fitxa: dg., 03/12/2017 - 01:00

Descripció

Xemeneia de la fàbrica de Valls de Torroella, emplaçada a llevant del complex de naus industrials d'aquesta antiga colònia. En aquest sector hi havia les instal·lacions del vapor, que complementaven l'energia generada a partir del salt d'aigua. Actualment n'ha quedat només la xemeneia, que esdevé un element simbòlic de la tradició industrial de la colònia. Consta d'una base de planta quadrada més el típic conallargat

Història

La colònia Valls de Torroella es fundà en terrenys que pertanyien en bona part al mas Gibergues. En el darrer quart de segle XIX es fundà en terres del mas Palà (en terme de Navàs) una primera colònia industrial: Palà de Torroella. El promotor fou Joan Palà i Valls, propietari del mas i advocat, que residia a Barcelona. El naixement d'una nova colònia, a un quilòmetre aigua avall del Cardener, es produí arran d'unes desavinences entre Joan Palà i el seu cosí Esteve Valls; aquest fundà la nova fàbrica i colònia, coneguda com a Colònia Valls o Palà Nou. La nova colònia estava emplaçada als dos costats del riu Cardener i, en conseqüència pertanyia a dos municipis: Sant Mateu de Bages i Navàs. La fàbrica va començar a funcionar entre 1903 i 1904. Esteve i el seu fill Isidre formaven part de dues companyies, vinculades també amb la fàbrica de Vilafruns (Balsareny). La nova empresa fou dirigida pel fill del fundador, Isidre Valls i Pallarols, nascut a Sallent, enginyer industrial amb experiència i polític. Primer com a societat familiar a nom particular i, des de 1916, com a Manufacturas Valls, la qual es constituí el 1918 com a societat anònima. El 1903 s'hi traslladava maquinària de Palà, a la qual s'hi afegiria l'any següent la procedent de Vilafruns. Així, la fàbrica va començar a funcionar amb 3.200 fusos i 120 telers. També s'instal·là un primitiu sistema d'humidificació, així com l'enllumenat elèctric. El 1907 la colònia va patir els efectes de la gran riuada del Cardener, que afectà tota la fàbrica i part dels habitatges, que s'hagueren de reconstruir. Les aigües van pujar sis metres per sobre del curs normal del riu. El canal s'havia construït el 1903 pel contractista Ramon Calveras i aquell any s'hi instal·lava la turbina. El 1908 es construïa el desguàs i la casa de comportes. La fàbrica es va ampliar els anys 1915-16 (la secció de filatura) i 1931-33 (les naus centrals de filatura i teixits). A mitjan dels anys 1920 tenia 8.228 usos, 306 telers i 310 treballadors. A més, van funcionar durant uns anys dues petites indústries tèxtils filials: "Bernadó i nebots" (1916-24) i "Valls i Mir" (1918-22).

En els anys cinquanta la fàbrica Valls va obtenir uns gran resultats econòmics i es succeïren les ampliacions de capital. El 1975 l'imperi Valls ocupava les primeres posicions del rànquing de la filatura espanyola. La societat formava part d'un gran consorci integrat per diferents empreses de tot l'estat. Al capdavant de Manufacturas Valls hi havia Isidre Valls Taberner (que en va ser gerent prop de mig segle), vinculat a un poderós clan familiar que incloïa actius com ara el Banc Popular i que més endavant el seus descendents consolidarien. A la dècada de 1950 es construï l'actual central hidroelèctrica, per la qual cosa el traçat primitiu del canal sota la fàbrica fou desviat. El nou salt d'aigua s'instal·là en un pou de 12 m de profunditat, per sota del nivell del riu. Pel que fa a la fàbrica, al final de la dècada de 1960 s'ampliava la secció de filatura i el 1970 s'alçava un segon pis a la nau central per ubicar-hi la zona de preparació de teixits. Les darreres crisis econòmiques van ocasionar una gran reestructuració l'any 1979, seguida d'una segona dos anys més tard. El març de 1983 arribà la primera reconversió, que afectà un total de 69 treballadors, i el 1984 la segona reconversió, que afectà 60 persones. Tot això va fer que dels 630 treballadors que tenia la indústria es passés a 269. El tancament definitiu de la fàbrica es produí el 1991. Posteriorment les naus fabrils foren venudes per instal·lar-hi diferents empreses. Entre les més destacades hi ha Qualque, Bolvent i ca l'Arenys (fabricant de la cervesa artesana la Guineu). Recentment un incendi patit en la nau 1 (a ponent) va obligar a reconstruir bona part d'aquesta edificació.

Bibliografia

BADIA MASGRAU, Josep M. (1988). "Navas", Història del Bages, Manresa, Parcir Edicions Selectes, p. 168.

BENET, Albert; DUOCASTELLA, Anna M. (1988). "Sant Mateu de Bages", Història del Bages, Manresa, Parcir Edicions Selectes, p. 412.

FÀBREGA, Albert; FONTS, Ramon; LLOBET, Ester (2014). Fàbriques de riu. Compendi d'història del tèxtil al mig Cardener; Ajuntament de Callús, Ajuntament de Navàs, Ajuntament de Sant Mateu de Bages; Ajuntament de Súria.

